

ခေတ်
စာအုပ်တိုက်

မင်းတရား

၁၁၃၂

ကဗျာဆိုတာ စီးပွားရေး မဟုတ်
ကဗျာဆိုတာ မိသားစု ထမင်းဝိုင်းမဟုတ်
ကဗျာဆိုတာ စကြဝဠာ ဖြစ်တယ် ...

မင်းတခေတ်

(ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ကဗျာရေးသလဲ)

ကျုပ်က စိတ်တွေဆာလို့ ကဗျာရေးတယ်
ကျုပ်က လတ်တူသားလို့ ကဗျာရေးတယ်
ပြီးတော့ ...
ကျုပ်က မိုက်လို့ ကဗျာတွေ ရေးတယ်

(ဒါဆို ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကဗျာစာအုပ်ထုတ်လဲ)

ကျုပ် ဘဝရဲ့ အမှတ်တရ အတွက်ရယ်
ကျုပ် ခင်မင်ရတဲ့ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေကို ပေးဖတ်ဖို့ ရယ်
ကျုပ် ချစ်ခဲ့ရတဲ့ ရည်းစားဟောင်းတချို့ကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ ရယ်

ကဗျာကို ချစ်မြတ်နိုးသူတွေ အာသာဖတ် နိုင်ဖို့ ရယ်

ဒီလောက်ပါပဲ ...

ဒီလောက်နဲ့ တင် ကျုပ်ကဗျာရေးရခြင်း အကြောင်းပြချက်ဟာ

လုံလောက်တယ် ...။ ။

မိုက်မဲရူးသွပ်ခြင်း များ စွာဖြင့်

မင်းတခေတ်

သက်တံတွေလိုပဲ

ယုံကြည်ရာ မရှိတဲ့ အကြောင်း

ပြောကြတဲ့ အခါ

ပြုံးနေမိတယ်...

ဘာမှ မသေချာတဲ့ ကမ္ဘာမှာ

မရေရာတဲ့ ဘဝတွေနဲ့
အသက်ရှူကြတယ် ...

ခံယူချက်ဆိုတာ
သက်တံတွေလိုပဲ
ခဏပဲ ...

ခဏပဲ ပျောက်ပျက် သွားတတ်တယ်

ကံတရားက မျက်နှာသာ ပေးတဲ့ အခါ
ကိုယ့်ကောင်းကင်မှာ
သက်တံ နှစ်ထပ်နဲ့
မြောက်ကြွ မြောက်ကြွ အိပ်မက်တွေ အခိုင်လိုက်နဲ့
တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံးစာ ပြုံးနေခဲ့ဖူးတယ်

ဘဝဟာ ပျော်စရာ အော်ပရာ
မီးရောင်စုံနဲ့ ကခုန်ခဲ့သလိုပဲ

ခဏပဲ ...

ဟုတ်တယ် ခဏလေးပါပဲ ...

သက်တံတွေလိုပေါ့

ပျောက်ပျက်သွားကြတယ်
ဘယ်အရာမှ မမြဲတဲ့ ကမ္ဘာမှာ
မင်းနဲ့ ငါ

မင်းတခေတ်

(5-6-18 - pm - 5:00)

I Don't No

အတ္တကိုယ်စီနဲ့ ငါတို့ ခရီးဆက်ကြရတယ်
ပုထုစဉ်မှာ ရယ်သံနဲ့ မျက်ရည်ခွဲကြ မရတဲ့ အခါ
ချစ်ခြင်းတရားနဲ့ လိင်မှုကိစ္စရဲ့ သိမ်မွေ့မှုကို
တစ်သားတည်းလို ထင်ကုန်ကြတယ်

အချစ်ဟာ နှလုံးသားက လာတယ်

အိပ်မက်ဟာ ထက်သန်မှုက လာတယ်
ထက်သန်မှုက နှလုံးသားကို တစ်ဒေါက်ဒေါက်
ခေါက်လာတဲ့ အခါ
အိပ်မက်က အချစ်တွေ ဖြစ်လာတယ်

တစ်ဘဝလုံး သွားကြမယ်
တစ်သက်လုံး သွားကြမယ်
အိပ်မက်ရဲ့ ခရီးဟာ အဆုံးဆိုတာ မတွေ့တဲ့ အခါ
အတ္တက ခေါင်းကြွလာပြန်တယ်

ပုထုစဉ်မှာ
နွယ်တွေများ တယ်
ငါတို့ ခရီးက ဘယ်အချိန်
ဘယ်နေရာမှာ နားမယ်ဆိုတာ

I

Don't

No

မင်းတခေတ်

(4-5-18) pm-10:01

အနုပညာတဲ့

နာမည်လေးသာ လှတာ

တစ်ခါတစ်ခါ

ရင်နှစ်ခြမ်းကွဲအောင် နာရတဲ့

အခါခါတွေ ရှိနေတတ်တယ် ...။ ။

မင်းတခေတ်

ပန်းဆိုးတန်း ခိုင်ယာရီ

စည်းကား သိုက်မြိုက်လွန်းတယ်

ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ ပန်းဆိုးတန်း လမ်းဟာ
စည်သမှ တစီစီမြည်အောင်
စီခနဲစီခနဲ စည်တယ်
ကားခနဲ ကားခနဲ နေအောင် ကားတယ်

အရောင်စုံ လူစုံ
အသံစုံ အကြံစုံနဲ့ ရန်ကုန်

ဂျူလီယာတို့ ပန်းဆိုးတန်းမှာ လမ်းသလားနေတယ်
ဒေစီလင်းလက်တော့ မြို့ကစား ထွက်နေတယ်
အကြည့်တွေက နေ့နေ့ညည
လမ်းမထက်မှာ စူးစူးရှရှ

မုဆိုးက သားကောင်ရှာသလား
သားကောင်က မုဆိုးရှာသလား
ပန်းဆိုးတန်းဟာ မကွဲပြားသေးဘူး

အချဉ်ဖမ်းရင်း အငန်တွေ့တာလည်း ကြုံ
အပိုင်ကြံရင်း ခြံခနဲပြေးတာနဲ့ လည်း ဆုံတဲ့ ရန်ကုန်

ကုန်ကုန်ပြောရရင်

ဂျူလီယာလည်း အကြံကုန်လို့ လမ်းပေါ်ရောက်လာတာ

ဒေစီလင်းလက်လည်း ဂဠုန်ဆားချက် မတ်တတ်ရပ်နေတာ

သူမအကြည့်မှာ စားခွက်လုမလို မျက်စောင်းနဲ့

နင့်ထက် ငါလန်းတယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့

လမ်းမထက်ပေါ် တမျှော်တခေါ်

ဘာကိုခေါ်လို့ ခေါ်မှန်း မသိချိန်မှာ တောင်

မခေါ်တဲ့ မိုးတွေ ပေါ်လာရင်

တွက်ချေ မကိုက်တော့ဘူး

အပေါစား မိတ်ကပ်တွေ ပျက်ယွင်း

ရွှေမထွက်တဲ့ ညတွေဆို "လ"ပါပျောက်တယ်

ဘာလိုလဲ အစ်ကို

ဘာရှာလဲ အစ်ကိုဆိုတဲ့ စကားလုံးက

သူမတို့ နှုတ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားလွန်းတယ်

ကားတစ်စီး ထိုးရပ်လာတိုင်း

ပြေးလိုက်ရတာ အမော
စီးထားတဲ့ အပေါစာ ဒေါက်ဖိနပ် ဒေါက်တိုင်တွေ
ယိုင်နဲ့ ပြုတ်ထွက် သွားတော့မတတ်

မျက်လုံးဟာ အငြိမ်နေလို့ မရဘူး
ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ်
ဆေးဆိုးပန်းရိုက် မျက်နှာကို ပြုံးပြထားရတယ်
ပတ္တရောင် ရဲကင်းထင်ရင်
ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့

တစ်ပွဲသုံးရာတန် လမ်းဘေး အသုပ်ဆိုင်ကို
ပြေးထိုင် လိုက်ရသေးတယ်

အသွင်ယူသူနဲ့ ဂျင်းမိသွားရင်
အဲ့ညဟာ အချုပ်ခန်းထဲ အနမ်းပန်း ကြွေရသေးတယ်

ခု

ပန်းဆိုးတန်းဟာ အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူး

ခု

ဂျူလီယာလည်း မရှိတော့ဘူး

ခု

ဒေစီ လင်းလက်လည်း ကုန်ထမ်းသမားနဲ့

ညားသွားလို့ လမ်းပေါ်ထွက် မတ်တပ်မရပ်တော့ဘူး

ခု

ပန်းဆိုးတန်းမှာ

တောကတက်လာတဲ့ မိအေးတို့

ခု

မန္တလေး KTV အကျ ရှိစီတို့

ခု

အမေ ကျန်းမာရေးအတွက် အလုပ်ထွက် လိုက်ရှာတဲ့

ခိုင်လမင်းတို့ အေမီအောင်တို့ ကေခိုင်တို့

ဘာတို့ ညာတို့ ဟာ

ပန်းဆိုးတန်းမှာ နေရာယူထားတယ်

ပြောင်းလဲ မလိုလိုနဲ့ ပန်းဆိုးတန်းဟာ
အရင်အတိုင်း မပြောင်းလဲသေးဘူး
စည်းကား သိုက်မြိုက်လွန်းတယ်
ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းဟာ
စည်သမှ တစီစီမြည်အောင်
စီခနဲစီခနဲ စီတယ်
ကားခနဲ ကားခနဲနေအောင် ကားတယ်
အရောင်စုံ လူစုံ
အသံစုံ အကြံစုံနဲ့ ရန်ကုန်
ပန်းဆိုးတန်းလမ်းဟာ အမြဲတမ်း လန်းဆန်း နေတုန်းပါပဲ။ ။

မင်းတခေတ်

(13-9-18-AM-10:09)

လမ်းမပေါ်က လူတွေအကြောင်းပြောရင်း
လူတွေက လမ်းမပေါ်ရောက်သွားတယ်

မပြေးနဲ့

အတွေးတွေ သူ့အတိုင်း လွင့်နေပါစေ

အိပ်မက်ဆိုတာ ဖန်တီးယူလို့ ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး လေ

ကိုယ့် အယူအဆနဲ့ ကိုယ်

ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ်

သင်ဟာ တစ်ကိုယ်ရည်စာလား

တစ်ကမ္ဘာရည်စာလားဆိုတာ ပြောပြဖို့ စောသေးတယ်

ဟုတ်တယ်

လူတွေက လမ်းမပေါ်မှာ ပြေးကြတယ်

လိုက်ကြတယ် နှိုက်ကြတယ်

ပြီးတော့ အဲဒီသံသရာကိုပဲ ကြိုက်ကြတယ် မဟုတ်လား

ဘူတာရောက်တိုင်း ရပ်မယ် ထင်ထားတဲ့ ရထားက

အချိန်မှားတဲ့ အခါတွေ အတွက်လည်း ကြိုတွေးထားရ

ဝင်မလိုလို ဝင်မလိုနဲ့ ထွက်ခွာသွားတဲ့

ခြင်္သေ့တွေ ဆင်တွေအကြောင်းမှာ

ဗိုလ်ချုပ်ကို လက်တစ်လုံးခြား လုပ်သွားတာတွေလည်း ရှိရဲ့

စိတ်ကူးကို Hack လုပ်သွားတာတွေလည်း ရှိရဲ့

မလိုမတူမှုကို Tag လုပ်သွားတာတွေလည်း ရှိရဲ့

ခု မြောက်ကိုရီးယား

ခု ရခိုင်

ခု ရုရှားတွေလည်း ရှိတဲ့ နိုင်ငံ

ဆန်တစ်ပြည် နှစ်ထောင်ကျော်တဲ့ နိုင်ငံဟာ

တစ်နေ့ဝင်ငွေ သုံးထောင်မရှိတဲ့ သူဆင်းရဲတွေများ ရဲ့

မင်း BMW အကြောင်း ထားခဲ့ပါ

လမ်းပေါ်က လူတွေဟာ

YBS No 40, 20, 61 မှာ ချွေးတွေ တလုံးလုံးပဲ

ရှိသေးတယ်

စပယ်ယာ ဟောက်သံဟာ တဆာဆာ ညံတုန်းပဲ ရှိသေးတယ်

လူတွေဟာ ကားပေါ်မှာ
ကားတွေဟာ လမ်းပေါ်မှာ
လမ်းပေါ်မှာ လူတွေ
လူတွေအပေါ်မှာ မတရားမှုဟာ ကုပ်ခွနေတုန်းပဲ
ကွီးဖြိုးလည်း မလှုပ်သာဘူး
အမေစုလည်း မလှုပ်သာဘူး

ဟုတ်တယ်
လမ်းပေါ်မှာ လူတွေ ရှိနေကြတုန်းပဲ
သူတို့ရဲ့ ဆာလောင်မှုအတွက်
သူတို့ရဲ့ မတရားမှုအတွက်
သူတို့ရဲ့ လောဘအတွက်
လမ်းပေါ်ကို လူတွေ ထွက်နေရဦးမှာ ပဲ

အခု လမ်းမတွေဟာ သန့်ရှင်းရဲ့
အခု လမ်းမတွေဟာ မသန့်ရှင်းတော့ဘူး
အဲသလို ဗလောင်းဗလဲ မြန်တဲ့ ကမ္ဘာမှာ
လူတွေဟာ ဘယ်လောင်တောင်

အောလီအောလက် ဆန်လိုက်မလဲ

နောက်ကျောက ဓားတွေ အကြောင်း

ငွေနဲ့ များယူရတဲ့ အချစ်ကိစ္စတွေ အကြောင်း

မျက်နှာကြီးရာ ပါနေဦးမယ် ဟင်းဖတ်တွေအကြောင်း

မသူတော်တွေ လူဇော်လုပ်နေဦးမယ့် အကြောင်း

လူ့ အခွင့်အရေးဟာ လူတွေကြောင့်ပဲ

အတုံးအရုံး ဆုံးရှုံးနေတုန်းပဲ

လမ်းပေါ်ကို လူတွေထွက်တာ အကြောင်းပြချက်မျိုးစုံနဲ့

အကြောင်းပြချက် မျိုးစုံရှိတာလည်း လူတွေမှာ ပဲ

ဟုတ်တယ်

အဲသလို

လမ်းမပေါ်က လူတွေအကြောင်းပြောရင်း

လူတွေ လမ်းမပေါ် ရောက်ရောက်သွားတယ်ဆိုတာ

အခု အငြင်းပွားစရာ မဟုတ်တော့

ဘာကြောင့်လဲဆိုတဲ့ နေရာမှာ

အခု ရပ်နေတဲ့ သင်ရော ကျွန်ုပ်ပါ

လမ်းခုလတ် တစ်နေရာပေါ်မှာ မဟုတ်လား။ ။

မင်းတခေတ်

(10-9-2017 - pm : 3:56 - Sunday)

(Democracy Today Daily)

စိတ်

သတိရခြင်းဟာ မြစ်လိုစီးတယ်

အလွမ်းဆိုတာ ခါးသီးခြင်း မဖြစ်သရွေ့

အိပ်မက်တွေ အသက်ရှင်တယ်

ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းရဲ့ ကြားမှာ

ရှိတဲ့ တံခါးဟာ မင်းနဲ့ ငါ

နေသာပါတယ်

ဖြေသာပါတယ်

အိပ်မက်နဲ့ လက်တွေ့ကြားမှာ

နှလုံးသားဟာ ဆွံ့အ သွားတဲ့ အကြောင်း

မေတ္တာတရားဟာ လွင့်ပါးသွားတဲ့ အကြောင်း

သစ္စာတရား ဟာ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ အကြောင်း

... စတဲ့ အကြောင်းမှာ

ငါ့အိပ်မက် ခေါင်းလောင်းဟာ

အဟောင်းအတိုင်း

ချစ်ခြင်းကို ငတ်မွတ်နေတုန်း

ပျော်ရွှင်ခြင်းဟာ ရိုးသားခြင်းတွေလို ပျောက်ဆုံးသွားတယ်

ဘဝက အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး

သိတယ်

ဘဝက အိပ်မက်တစ်ခုလိုပဲ

သိတယ်

ငါ့ ကိုယ် ငါပျောက်ဆုံးတဲ့ အခါ

မင်းနဲ့ ငါဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါ

ညရေ

ငါ့ကို မိုးလင်းခွင့်ပြုရဲ့

တဒုတ်ဒုတ် ရင်ခုန်သံဟာ

ငါ့ရင် ကိုဆူညံနေတုန်း

ခါးသီးတဲ့ အတိတ်နေ့ ရက်ကို

ကျော်ဖြတ်ဖို့ ရဲ့

အိပ်မက်နန်းကို တည်ဆောက်ဖို့ ရဲ့

ငါ့ရင်ခွင်တခြမ်း ကျွမ်းလောင်သွားတဲ့ အခါ

နေနဲ့ ညဟာ ဗလာ၊

ငါ့အတွက် မာယာတွေ ပစ်ဝဲ

ကျွတ်ကျဲတဲ့ ငါ့ စိတ္တဇဟာ

အနုပညာနဲ့ ငွေကြေးရဲ့ ကြား

ကမ္ဘာတစ်ခုလို ခြားသွားတယ်

ကြေကွဲမှုဆိုတာ အမြဲတမ်း မက်တဲ့

အိပ်မက်မျှသာ...။ ။

မင်းတရား

(16-3-2018)PM 11:23
